

(19. Festival evropskog filma, Palić, 19. jul 2012.)

Да се књига испуњена филмском критиком може читати у једном даху попут најбољих белетристичких остварења показао је Бојан Ж. Босиљчић својим *Модерним временима* која носе већ славно филмско име. Пред читаоцима је стотину једанаест колумна објављених од 2001. до 2011. године у ванкуверском „*Кишобрану*“ (“најзападнијим српским новинама”), које говоре о стотину шеснаест филмова приказаних у овом периоду на северноамеричком континенту. Организована у двадесет и два поглавља на основу жанра, стила, естетских и географских карактеристика датих филмова, ова збирка текстова превазилази кинематографски оквир и говори о американизованим временима која су наступила. Аутор је остварења о којима ће дати свој суд бирао на основу одјека који су имали код публике и, што је много значајније, на основу поруке коју филм шаље гледаоцима.

Једно је јасно, гледајући “блокбастере”, већина људи живи у свету који креира Холивуд. Сви они сањају амерички сан несвесни колико је он на јави мрачан. За Босиљчића, сви филмови почевши од „Хари Потера“, па све до документарца попут „Фаренхајта 9/11“ говоре, сваки на свој начин, о једином покретачу света – новцу. Босиљчић не штеди “блокбастере” наводећи све слабости филмова који се снимају само да би се показало шта све компјутерска анимација уме. Они су ту да донесу милионску зараду ауторима и продукцијским кућама, али и да исперу мозак милионским гледаоцима.

Међутим, Босиљчићева критика није заслепљена овом димензијом америчке филмске индустрије. Он јесте човек који не штеди када критикује. Под његовим оштрим пером нашли су се многи редитељи, глумци и чланови америчке Академије филмских уметности и наука којима, по речима аутора, сенилност дозвољава да упамте само филмове приказане пред сам крај године; али он се не уздржава да покаже одушевљење које изазивају филмска освежења. У динамичним и занимљивим колумнама, Босиљчић говори и о борби филмова чије гледање захтева много више од поседовања чула вида, за место у биоскопима који фаворизују “блокбастере”.

Од текста до текста види се јасна порука коју креатори филмова шаљу у свет – новац је тај који покреће Америку почевши од председника, па наниже све до ситних криминалаца. Мноштво је филмова који говоре о тами остварења америчког сна, о изопаченим и несрећним људима који су изгубили себе у потрази за доларима. Аутори попут Мајкла Мура, Olivera Stouna или Мартина Скорсезеа кроз филмска остварења износе право, огољено лице Америке, лишено холивудске шминке. У *Модерним временима* говори се о овим, али и филмовима који самим својим постојањем потврђују да је новац једини „квалитет“ који се вреднује.

Док публика широм северноамеричког континента (и света), једући мултиплекс кокице остаје заслепљена сјајем компјутерских ефеката, Бојан Ж. Босиљчић извештава из дубине биоскопског платна ценећи уметност коју не покреће профит. Ова је књига сведочанство о десет година филмске индустрије виђене очима искусног критичара.